

sikres ved oprettelse af testamente og ægtepagt eller ved tegning af forsikring.

Endvidere bør det overvejes grundlæggende, hvorledes arvelovens regler bedst kan bringes i harmoni med ønskerne om at gennemføre generationsskifte af virksomheder, uden at virksomhedens levedygtighed svækkes ved, at ledelsesforholdene bliver uhensigtsmæssige, eller ved, at virksomhedens egenkapital i for høj grad anvendes til dækning af andre arvingers arvekrav.«

Det er, som det fremgår, et meget omfattende oplæg, redegørelsen indeholder. Blandt de spørgsmål, der behandles, kan således ud over de papirløst samlevendes forhold nævnes reglerne om børns arveret og reglerne om den længstlevende ægtefælles ret til at sidde i uskiftet bo med afdødes særbørn.

Jeg har nu sendt redegørelsen i høring hos en lang række myndigheder og organisationer, herunder bl.a. Advokatrådet og Dommerforeningen. Når denne høring er afsluttet, må der tages stilling til, hvad der videre skal ske. Det er jo klart, at en beslutning om nedsættelse af et egentligt lovforberedende udvalg eller en kommission i givet fald skal bygge på grundige overvejelser bl.a. om forholdet til den øvrige familieretlige lovgivning.

Under alle omstændigheder mener jeg, at det vil være uhensigtsmæssigt allerede nu at iværksætte et lovgivningsarbejde alene med henblik på ét af de spørgsmål, som overvejelserne om revision af arveloven giver anledning til, og som der altså inden for arvelovens rammer i dag kan tages højde for ved oprettelse af testamente.

Der er her tale om et spørgsmål, som må indrages i den samlede overvejelse om en generel revision af loven. Det spørgsmål vil jeg vende tilbage til senere på året, når vi har fået svarene ind fra den nu igangsatte høring.

Regeringen kan derfor ikke støtte det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat til behandling i dag.

Lissa Mathiasen (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag, og når jeg starter med den, skal vi sige noget kontante udmelding, skyldes det, at vi finder det nærmest hovedløst at tage et enkelt punkt ud af arveloven og lægge op til en ændring af det.

Tilsvarende finder vi da også, at det ville være udtryk for lovsjusk, om vi uden anden

baggrund gik ind og ændrede loven på dette ene punkt.

Men det er ikke udtryk for, at vi i Socialdemokratiet ikke ønsker arveloven taget op til revision. Det skal bare være hele arveloven, og det skal gøres grundigt, for det er et meget kompliceret og ømtåligt område at gå ind og ændre på. Derfor er vi også meget godt tilfredse med den fremgangsmåde, som justitsministeren har valgt i den her sammenhæng.

Ser vi på den redegørelse, som professor, dr.jur. Finn Taksøe-Jensen fra Københavns Universitet har lavet til justitsministeren, og som vi alle sammen har fået i Retsudvalget på alm. del, bilag 744, ja, så fremgår det jo netop meget tydeligt, hvor mange store spørgsmål der ville blive berørt, hvis man går ind og ser generelt på arveloven. Lige så tydeligt fremgår det også, at den arvelov, som er fra 1963, på mange felter ikke godt nok matcher samfundets forandringer.

Men det er altså ikke kun et spørgsmål omkring papirløst samlevendes forhold. Det er også spørgsmålet om reglerne om børns arveret, det er spørgsmålet om længstlevendes ret til at sidde i uskiftet bo med afdødes særbørn, og der bliver rejst spørgsmål omkring generationsskifte i virksomhederne – bare for at nævne nogle af hovedpunkterne.

Men netop i og med at det er det dér store, komplicerede sæt, vi burde gå ind og kigge på, så meget mere mener jeg også, det er seriøst på baggrund af den redegørelse, der ligger, at tage en høringsrunde. Det giver altså også den bredde i den diskussion, som jeg mener vi skal have.

Men ingen skal være i tvivl om, at vi i Socialdemokratiet efter den høringsrunde ønsker et egentligt lovforberedende udvalg nedsat, således at vi efterfølgende på baggrund af et godt og et grundigt forberedt materiale kan tage de nødvendige politiske beslutninger til en ny arvelov, og det arbejde vil vi til gengæld meget gerne medvirke til.

Karen Rønde (V):

Dansk Folkeparti ønsker med beslutningsforslaget at ligestille ugifte samlevende med ægtefæller og registrerede partnere i arveretlig henseende.

I Venstre har vi da sympati for forslaget, idet man kan stille sig selv det spørgsmål, om det i dag er rimeligt at favorisere ægtepar og registrerede partnere i arveretlig henseende frem for ugifte samlevende. Dog er vi en smule be-